

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1191

гр. Варна, 01.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ат. Атанасов

като разглежда докладваното от Пламен Ат. Атанасов Търговско дело № 20223100900059 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба подадена от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, с ЕИК 175149354, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Павлово“, ул.“Вихрен“, бл.25, ап.59, представлявано от Е.Д.Й., със съдебен адрес: гр.Бургас, ***** чрез адв.М.М., против “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, с ЕИК 148081432, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Граф Игнатиев“ №17, представлявано от Х.И.Е.П., със съдебен адрес: гр.Бургас, *****, чрез адвокати И.Б. и М.Г., с която е предявен иск с правно основание чл.422 от ГПК вр. с чл.79, ал.1 и чл.365 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за приемане за установено, че ответника дължи на ищеца, сумата от 467189 евро /с легова равностойност от 913742.26лв./, представляваща задължение по Споразумение от 19.02.2021г., с нотариална заверка на подписите с рег.№436/19.02.2021г. по описа на нотариус рег.№547 на НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на заявлението в съда-14.05.2021г. до окончателното погасяване на задължението, за което вземане са издадени Заповед №1721 от 17.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 и Изпълнителен лист №635 от 17.05.2021г. по ч.гр.д.№6834 от 2021г. на Районен съд Варна.

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК, поради което съдът е постановил връчване на препис от същата на ответника.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответника е депозирал писмен отговор, с който се поддържа становище за неоснователност на претенцията.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, с която се оспорват възраженията, релевирани с отговора на ответника.

В срока по чл.373 от ГПК ответника е депозирала допълнителен отговор, с който оспорват доводите изложени в допълнителната искова молба.

По допустимостта на предявения иск:

Съдът намира, че предявения иск е процесуално допустим, поради което производството следва да се насрочи за разглеждане в о.с.з.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявеният иск, попадащ в приложното поле на чл.365 от ГПК съдът счита, че иска следва да се разгледа по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

По доказателствените искания на страните:

Представените от страните писмени доказателства се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на спора от фактическа страна, поради което следва да бъдат допуснати до събиране по делото.

По изложените съображения следва да се допусне и исканата от ищецът съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на въпросите формулирани в исковата молба. В тази връзка, следва да се представи поисканата възможност на ответниците да формулират въпроси към експертизата.

Поради недопустимостта, с оглед противопоставянето от страна на ответника, искането на ищеца за разпит на свидетел, следва да се остави без уважение.

Искането на ищецът да бъдат изискани документи от Информационна система “Бизнес статистика“ към Националния статистически институт, следва да се остави без уважение, тъй като не е обяснено значението на доказателствата за спора и защото липсва нарочна молба по чл.192 от ГПК, която е нужна в случаите когато се изискват документи от трето лице.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК страните следва да бъдат приканени към медиация или към спогодба, като им се разясни, че приключването на спора по доброволен ред ще съкрати продължителността на съдебното производство, окончателно ще уреди взаимоотношенията между тях, като същевременно ще намали размера на разноските в производството.

Воден от горното и на основание чл.374, ал.2 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

СЪОБЩАВА на страните, следният проект за доклад по делото, на основание чл.374, ал.2 от ГПК:

Постъпила е искова молба от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, с ЕИК 175149354, против “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, с ЕИК 148081432, с която е предявен иск с правно основание чл.422 от ГПК вр. с чл.79, ал.1 и чл.365 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за приемане

за установено, че ответника дължи на ищеца, сумата от 467189 евро, представляваща задължение по Споразумение от 19.02.2021г., с нотариална заверка на подписите с рег. №436/19.02.2021г. по описа на нотариус рег.№547 на НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на сезирането на съда-14.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата, за което вземане са издадени Заповед №1721 от 17.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 и Изпълнителен лист №635 от 17.05.2021г. по ч.гр.д.№6834 от 2021г. на Районен съд Варна.

В исковата молба се твърди, че ответното дружество е регистрирано през 2007г. с цел осъществяване на инвестиции в недвижими имоти на територията на България, като от създаването му до настоящият момент акциите на дружеството се притежават от “Протуба С.А.”, регистрирано съгласно законодателството на Кралство Испания, със седалище и адрес на управление: ул.“Ернан Кортес“ №41, 07590 Кала Ратхада, Община Капдепер, Палма де Майорка, Балеарски острови, Испания, Регистрационен №A08888943, което дружество е притежател на 53% от капитала, “Бинобона С.Л.Ю.”, регистрирано съгласно законодателството на Кралство Испания, със седалище и адрес на управление: ул.“Хесус“ №77, Палма де Майорка, Балеарски острови, Испания, вписано в Търговския регистър на Палма де Майорка под партиден №8, стр.48562, Регистрационен №B 57301921, което дружество е притежател на 22% от капитала, и ищцовото дружество, което дружество е притежател на 25% от капитала. Сочи се, че преди учредяване на дружеството, акционерите са сключили споразумение, с което са договорили условията за участие в съвместно дружество и за финансиране на неговата дейност. Твърди се, че в тази връзка акционерите “Протуба С.А.” и “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, са подписали Споразумение за участие в съвместно дружество от 01.02.2007г., с което са договорили целта, предмета на дейност и начина на финансиране на съвместното /ответното/ дружество. Сочи се, че целта на акционерите била започване на развитие на туризъм, чрез разработването, управление и съвместно владение на хотелски обект в гр.Обзор, общ.Несебър, България. В тази връзка ищеца, следвало да прехвърли придобитите права върху имот №57, том IV, страница №1210/94 на плаж Обзор, общ.Несебър, България в полза на съвместното дружество, за последващото му хотелско застрояване и разработване. Твърди се, че въпросните права върху недв.имот, са придобити от ищеца по силата на Предварителен договор от 08.12.2006г., с който Т.Д.И., Д.Г.Д., Л.Г.Д. и М.Д.М., са обещали в срок до 25.01.2007г. да му продадат собственият си имот-Поземлен имот, находящ се в гр.Обзор, местност “Кавак дере“ с нов кадастрален ***** по одобрен и влязъл в сила кадастрален план на гр.Обзор, с площ от 13365 кв.м. Сочи се, че продажбата е осъществена и същата е обективизирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №197, том II, рег.№1285, дело №373 от 2007г. на нотариус с рег.№208 и район на действие РС-Несебър, вписан в Служба по вписванията Несебър вх.рег.№792 от 16.02.2007г., Акт №144, том III, дело №649, с която сделка ответното дружество е придобило собствеността върху поземленият имот с идентификатор ***** по Кадастралната карта, одобрена със Заповед №РД-18-59/14.09.2006г. на Изп.Директор на АК, с площ от 13363кв.м., с трайно предназначение: урбанизирана територия, с начин на трайно ползване: за почивен лагер, при цена от 1764180

евро. На следващо място се твърди, че със споразумението от 01.02.2007г. страните са договорили, кои ще са участниците в съвместното /ответното/ дружество, какви са условията за участие в размера на първоначалния капитал и разпределението на същия между акционерите, както и какви са правата и задълженията на акционерите, и Устава на дружеството. Твърди се, че в точка 2.1.1 от споразумението конкретно е определен начина на финансиране на проекта, като предвид глобалната цена на сделката за покупко-продажба, възлизаща на 2.338.875 евро, към която трябва да се добавят и средства за разходи и данъци от около 5% от цената в размер на 1764180 евро, в допълнение към вече внесения дружествен капитал, съдружниците следвало да дадат лични заеми на ответното дружество, който зами могат да бъдат капитализирани, парична вноска, пропорционална на съответните им дялове, докато се покрие цялата сделка. Относно плащането на цената на процесния имот в размер на 1764180 евро без ДДС, се сочи, че по силата на т.3.2 от предварителният договор купувачът, дължи плащането на сумата от 30000 евро в срок до един ден от подписване на договора, като тази сума се счита за задатък по смисъла на чл.93 от ЗЗД. Според т.3.3 от предварителния договор заплащането на остатъка от цената в размер на 1734180 евро, ще стане по банков път, чрез нарочна сметка разкрита в банка "Алианц България" АД на името на купувача в полза на продавачите, като плащането на цената ще е блокирано до представяне на вписан в СВ нотариален акт, удостоверяващ прехвърлянето на собствеността. Соци се, че с два анекса към предварителния от 20.01.2007г. и от 08.02.2007г., крайният срок за сключване на окончателен договор е удължен до 16.02.2007г. Твърди се, че дължимите суми за покупката на имота, са били набрани съгласно определените условия за финансиране в споразумението от 01.02.2007г., като капарото от 30000 евро, е платено от ищеца на 08.12.2006г. Част от остатъка от цената в размер на 1300635 евро е преведен по специална банкова сметка ***** и последната част в размер на 433945 евро в внесена по специалната сметка ***** двете на името на "Илот Блек Сий Хотелс" АД, като плащането на втората сума е извършено от ищеца. Поддържа се, че след изповядване на сделката цената за имота е предадена на продавачите. Твърди се, че внесената от ищеца сума от 433945 евро, включва припадащата му се част от цената за покупка на имота в размер на 433545 евро и 400 евро, представляващи възнаграждение за ТБ "Алианц България" АД за откриване и обслужване на специалната банкова сметка. Поддържа се, че освен платената цена за придобиване на имота, са били направени и други разходи, така както е било предвидено в споразумението от 01.02.2007г. Твърди се, че във връзка с осъществяване на покупката на имота, на 31.01.2007г. между ищеца като възложител и "Молекс" ЕООД, като посредник, е сключен Договор за посредничество, като срещу предоставените услуги, на второто дружество се дължи възнаграждение в размер на 574695 евро, платими по банков път. Наред с това според т.2.2 от договора за посредничество, възложителят заплаща на посредника сумата от 70000 евро, като гаранция за търговско намерение, срещу което посредникът, следва да преустанови всякакви правни и фактически действия по воденето на преговори с други потенциални купувачи на имота. Съгласно т.3.2 от договора за посредничество плащането на остатъка от договорената цена в размер на 504695 евро, следва да се извърши при подписване на окончателния договор със

собствениците на имота. Сочи се, че сумата от 574695 евро е описана в т.2.1.1 от споразумението за участие в съвместно дружество от 01.02.2007г., като разлика между глобална цена от 2338875 евро и покупната цена по нотариален акт в размер на 1764180 евро. Сочи се, че за дължимата сума по договора за посредничество, посредника е издал фактура ***** от 19.02.2007г. на стойност 574695 евро. Поддържа се, че част от сумата по договора за посредничество в размер на 126173 евро, е заплатена от ищеца в хода на изпълнение на договора, като с т.2 от тристранният Анекс към Договор за откриване и обслужване на специална сметка сключен между ТБ “Алианц България” АД и страните по договора за посредничество, е прието че сумата ще се счита за платена от ответното дружество. Твърди се, че с Декларация-съгласие от Рамон Рамос Кабрера, в качеството му действащ Изпълнителен директор на “Илот Блек Сий Хотелс” АД, удостоверява и дава неотменимото си съгласие и потвърждение пред “Молекс” ЕООД, за валидността на договорните отношения и ангажименти поети от страните по Договор за откриване и обслужване на специална банкова сметка от 07.02.2007г., в частност, че сумата от 220506 евро преведена по сметка ***** на името на “Илот Блек Сий Хотелс” АД, представлява възнаграждение за “Молекс” ЕООД по договор за посреднически услуги, сключен между “Бългериън Пропърти Тръст” ЕООД по повод придобиването на процесния имот. Декларира се още, че сумата от 220506 евро заедно със сумата от 284189 евро, преведена по специална сметка ***** на “Молекс” ЕООД, представляват общото възнаграждение за посредника в договореният размер от 504695 евро. Поддържа се, че ищцовото дружество е превело по въпросната специална сметка на “Молекс” ЕООД и сумата от 284189 евро, като плащанията са извършени на 09.02.2007г.-126173 евро и на 16.02.2007г.-158016 евро. Освен това ищеца е заплатил и сумата от 70000 евро директно по сметка ***** на “Молекс” ЕООД, съгласно точка 3.2. на договора за посредничество. В заключение се сочи, че общо платените от ищеца суми в полза на “Молекс” ЕООД по договора за посредничество възлизат на 354189 евро. На следващо място се твърди, че с оглед покупката на процесния имот е сключен и Договор за поръчка от 08.02.2007г. между ищеца като възложител и “Фортуна 22” ЕООД, като изпълнител, с предмет осигуряване правна помощ и съдействие за удължаване срока на предварителния договор и сключване на окончателен договор за покупка на процесния имот. Сочи се, че на основание т.2.2 от договора от 08.02.2007г. за извършената работа възложителя дължи на изпълнителя възнаграждение в размер на 40000 евро. Сочи се, че левова равностойност на посоченото възнаграждение, възлизаща на 78200лв. при курс 1.955 лева за 1 евро, е преведена от ищеца по сметка на “Фортуна 22” ЕООД. Твърди се, че на 14.02.2007г. е подписан тристранен Анекс към Договор за поръчка от 08.02.2007г., с който възложителя със съгласието на изпълнителя, е прехвърлил правата си в полза на “Илот Блек Сий Хотелс” АД, което дружество встъпва като страна по договора и поема всички насрещни задължения спрямо изпълнителя. Според т.2 от анекса всички изплатени към момента на неговото сключване суми по договора за поръчка в полза на изпълнителя, ще се считат за изплатени и преведени от името и за сметка на “Илот Блек Сий Хотелс” АД, в резултат от което “Фортуна 22” ЕООД е издало Фактура ***** от 15.02.2007г. на името на ответното дружество за платените от ищеца 78200лв. На следващо

място се сочи, че след покупката на поземления имот във връзка с осъществяване на проекта по строителство и управление на хотел в имота, на 14.05.2007г. между страните по делото е сключен Договор за наем на услуги, като ответника има качеството на възложител, а ищеца на изпълнител. По силата на този договор ищецът, следва да консултира, управлява и извършва всички необходими действия за получаване на разрешителни, разрешения и/или административни лицензи, които са необходими за ефективното монтиране и/или изграждане и/или експлоатация на хотелския обект. Наред с това в договора детайлно-в 10 точки, са описани конкретните действия които ищеца следва да извърши, срещу което му се дължи възнаграждение в размер на 130000 евро без ДДС и съответните такси и данъци. Сочи се, че 50 % от възнаграждението или 65000 евро, се дължи авансово, като 75 % от тази сума, са изплатени от акционерите в ответното дружество-“Протуба С.А.“ и “Бинобона С.Л.Ю.“, а останалите 25%, се дължат от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Твърди се, че за изпълнението на посоченият договор ищецът е издал две фактури-Фактура №0004 от 14.05.2007г. за сумата от 152540лв. и Фактура ***** от 12.02.2008г. за сумата от 211032.10лв. без ДДС, съответно 253238.52лв. с ДДС. Сочи се, че по първата фактура, на 16.05.2007г. ответното дружество, е превело по сметката на ищеца сумата от 114402лв., с уточнение че плащането е в размер на 15% от сумата по фактурата. Останалите 25% от стойността на тази фактура, в размер на 38138лв. или 19500 евро, съгласно договореното, се финансират от ищеца като акционер в ответното дружество. По втората фактура на обща стойност 253238.52лв. или 129479 евро, ответното дружество е превело по сметката на ищцовото две суми-на 29.02.2008г. частично плащане от 40462.13 евро и на 16.04.2008г. окончателно плащане от 40462 евро. Остатък в размер 129479 евро, с който да се достигне пълния размер на плащането, възлизащо на 48554.54 евро, според договорките е за сметка на ищцовото дружество, като от тази разлика ищецът е включил 48000 евро в общата претендирана сума по делото. В заключение се поддържа, че стойността на финансирането от ищеца в качеството му на акционер, на дейностите по договора за наем на услуги от 14.05.2007г. и по издадените две фактури, възлиза общо на 67500 евро /19500 €+48000 €/. Поддържа се, че във връзка с урегулиране закупения от ответното дружество поземлен имот, на 25.09.2007г. е сключен и Договор за аренда на услуги между “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, като възложител и “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД, като изпълнител, по силата на който се признава извършената до момента работа от изпълнителя и му се възлага изпълнението на допълнителни задачи. Според т.3 от този договор дължимото на изпълнителя възнаграждение, е в размер на 162000 евро плюс ДДС, като част от тях в размер на 62000 евро плюс ДДС, са платими по сметка на изпълнителя в съотношение 75 % /или 46500 евро/ от “Илот Блек Сий Хотелс“ АД и 25 % /или 15500 евро/ пряко от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Остатък от 100000 евро плюс ДДС, е платими по сметка на изпълнителя в съотношение 75 % /или 75500 евро/ от “Илот Блек Сий Хотелс“ АД и 25 % /или 25000 евро/ пряко от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Твърди се, че плащането на първата част възнаграждението, е станало чрез банков превод на 04.10.2007г. по сметка на изпълнителя на сумата от 55800 евро, представляваща 75% от 62000 евро с добавено ДДС /или от 74400 евро/, а дължимата от ищеца разлика от 25% от сумата от 62000

евро без ДДС /или 15500 евро/, е погасена съгласно протокол за прихващане от 03.11.2008г. между “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД и “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД. Останалата част от възнаграждението, е платена чрез банков превод от ответника за сумата от 90000 евро, представляващи 75 % от дължимия остатък от 120000 евро с ДДС /100000 евро без ДДС/ извършен на 29.02.2008г. с посочено основание- “частично плащане по фактура №2/12.02.2008г.“. Дължимите от ищеца 25% от сумата от 120000 евро с включен ДДС възлизащи на 30000 евро са погасени с Протокол за прихващане от 03.11.2008г. В заключение се сочи, че стойността на финансирането на дейностите по договора аренда на услуги от 25.09.2007г., извършено от ищеца, в качеството му на акционер в ответното дружество, възлиза общо на 45500 евро /15500 €+30000 €/.

В обобщение се поддържа, че в изпълнение на Споразумението за участие в съвместно дружество от 01.02.2007г., ищцовото дружество е финансирало с лични средства ответното дружество, със следните суми: 30000 евро-капаро по Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006г.; 433545 евро-част от цената за покупко-продажба на процесния недвижим имот; 400 евро-възнаграждение за ТБ “Алианс България“ АД по Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007г.; 40000 евро /78200лв./-плащане по Договор за поръчка от 08.02.2007г. с “Фортуна 22“ ЕООД; 354189 евро-сбор от плащания по Договор за посредничество от 31.01.2007г. с “Молекс“ ЕООД; 67500 евро-финансиране по Договор за наем на услуги от 15.05.2007г. с “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД и 45500 евро- финансиране по Договор за наем на услуги от 25.09.2007г. с “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД. Поддържа се, че общият размер на финансирането възлиза на 971134 евро, като в ГФО на ответното дружество, които са приложени към исковата молба, е посочена различна сума, защото в течение на годините е имало дофинансиране и съответно върната малка част от сумата. Поддържа се още, че размерът на дължимата от ответника сума е 953000 евро.

На следващо място се сочи, че ответното дружество има сключен Генерален договор за заем с акционерите на дружеството от 10.02.2007г. по повод покупката на имот в гр.Обзор, обл.Бургас, с който е постигнато споразумение, че акционерите ще кредитират дружеството за сумите, дължими във връзка с покупката на имота, както и за оперативната дейност на дружеството съобразно процента на акционерното си участие. Соци се, че според Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007г., сключено между страните по делото, ищеца в качеството си на акционер в “Илот Блек Сий Хотелс“ АД ще заплати своята част /25%/ от разходите, необходими за закупуването на парцел от 13365 кв.м. с кадастрален ***** по плана на гр.Обзор, както и за регулацията на този парцел, директно на продавачите и/или доставчиците. Съгласно т.2 от това споразумение задължението на ищеца да финансира “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, ще се считат за компенсирани срещу плащанията, извършени от “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД към съответните продавачи и/или доставчици. Твърди се, че сумите, с които е финансирано ответното дружество, са включени в приети от ОС на акционерите на дружеството баланси към годишните финансови отчети и в справката за оповестяване на счетоводната политика, които са обявявани в Търговския

регистър и Националният статистически институт. Поддържа се, че с включването на задълженията в счетоводната документация на ответното дружество, е налице потвърждение и признание през годините на задълженията към ищеца, като наред с това тези задължения никога не са били отричани и оспорвани. Твърди се, че с цел уреждане на отношенията между страните по повод предоставената финансова помощ, Х.И.Е.П. в качеството на изпъл.директор и представляващ по закон на ответното дружество, предоставил пълномощно на Е.Д.Й., което е заверено на 27.01.2021г. от нотариус от Колегия на нотариусите на Балеарските острови, с Апостил №5201/2021/000661, издаден на 28.01.2021г. от Председателя на колегия на нотариусите на Балеарските острови. Твърди се, че с това пълномощно на Е.Й. е делегирана власт да представлява ответното дружество, в качеството ѝ на упълномощено лице по смисъла на чл.26 от Търговския закон с всички права съгласно закона, включително и посочените в пълномощното. По конкретно се сочи, че Й. е упълномощена: да подписва съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към му; да извършва всички формалности, свързани с тези отношения, съгласно правната нормативна уредба, включително, но не само да сключва договори от името на дружеството, включително пред нотариус или друг официален орган според позволеното от закона; да заплаща съответните такси, да предоставя копия на договорите на счетоводителите и одиторите, да уведомява БНБ и други органи и институции, ако закона го изисква, и изобщо да прави всичко необходимо, за да регулира в писмен и доказуем вид тези отношения и да сключва договори със самата себе си и/или с правни субекти, с които е свързана, т.е. упълномощена е с правото по чл.38 от ЗЗД да договаря от името на представлявания лично със себе си, или с друго лице, което тя също представлява. В допълнение се сочи, че освен управител на ищцовото дружество, Е.Й. е и член на съвета на директорите на ответното дружество, заедно с представителя на това дружество, поради което тя е била уведомявана и информирана за работите на “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, включително и за годишните финансови отчети, в които са включени вземанията на ищеца. Поддържа се, че по повод оформяне на отношенията относно финансирането на ответното дружество, упълномощената Й., действайки добросъвестно и в съответствие със законовите норми, е подписана три споразумения за сумите, с които ищцовото дружество е финансирало ответното дружество. Твърди се, че със Споразумение с нотариално удостоверени подписи с рег.№436 от 19.02.2021г. на нотариус с рег.№547 на НК, ответното дружество се е задължило да заплати на ищцовото дружество в срок до 15.03.2021г. сумата от 467189 евро, в която са включени плащанията по Договор за посредничество от 31.01.2007г. с “Молекс“ ЕООД в размер на 354189 евро, финансирането по Договор за наем на услуги от 15.05.2007г. с “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД в размер на 67500 евро и финансиране по Договор за наем на услуги от 25.09.2007г. с “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД в размер на 45500 евро. Със Споразумение с нотариално удостоверени подписи с рег.№435 от 19.02.2021г. на нотариус с рег.№547 на НК, ответното дружество се задължава да заплати на ищеца в срок до 15.03.2021г. сумата от 433545 евро, представляваща част от платената цена по процесният договор за покупко-продажба на недвижим имот. Със Споразумение с нотариално удостоверени подписи с рег.

№437 от 19.02.2021г. на нотариус с рег.№547 на НК, ответното дружество се е задължило да заплати на ищеца в срок до 15.03.2021г. сумата от 52266 евро, която се формира от сбора от платеното капаро по предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006г. в размер на 30000 евро, плащането по Договор за поръчка от 08.02.2007г. с “Фортуна 22“ ЕООД в размер на 40000 евро и платеното възнаграждение по Договора за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007г. с ТБ “Алианц България“ АД в размер на 400 евро, или общо 70400 евро, който сбор е редуциран с частичното погасяване на задълженията от ответника в размер на 18134 евро. Сочи се, че предмет на настоящата претенция е вземането по Споразумение с нот.заверка на подписите с рег.№436 от 19.02.2021г. в размер на 467189 евро, чието плащане е следвало да стане в срок до 15.03.2021г. Твърди се, че тъй като длъжникът е изпаднал в забава, на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД ответното дружество дължи обезщетение в размер на законната лихва върху неизплатените суми от деня на забавата до окончателното им изплащане. Сочи се, че поради неизпълнението на задълженията по Споразумението с нотариално удостоверени подписи с рег.№436 от 19.02.2021г., ищецът е сезирал Районен съд Варна със заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, по което е образувано ч.гр.д.№6834 от 2021г., респективно е издадена Заповед №1721 от 17.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 и Изпълнителен лист №635 от същата дата. Сочи се, че длъжникът е подал възражение срещу заповедта за изпълнение на основание чл.414 от ГПК, поради което за ищеца се е породил правният интерес от предявяване на настоящия иск по чл.422 от ГПК.

С постъпилия в срока по чл.367, ал.1 от ГПК писмен отговор на исковата молба, се поддържа становище за неоснователност на претенцията, като се поддържа, че процесното споразумение е недействително при условията на чл.40 от ЗЗД, съответно че то няма действие по отношение на ответника и не може да породи валидно парично задължение. Сочи се, че в случая са налице и двата визирани в ТР №5/2015г. по т.д.№5/2014г. на ОСГТК на ВКС елемента-субективен и обективен, пораждащи фактическият състав на относителната недействителност на договор по отношение на представлявания. Поддържа се, че обективният елемент е налице, защото е настъпила вреда за представлявания-ответник, доколкото в процесното споразумение е посочено, че дължимата сума произтича от това, че през 2007г. и 2008г. ищецът е заплатил по банков път парични средства за сметка на ответното дружество, които то е използвало за своята инвестиционна дейност. Твърди се, че въпросното вземане не съществува или ако е възникнало, то същото е погасено по давност. Сочи се, че дори да се приеме, че е възникнало вземане в резултат от платени от ищеца за сметка на ответника парични суми през 2007 и 2008г., то това вземане е без падеж, съответно се явява такова по смисъла на чл.69, ал.1 от ЗЗД. Ето защо кредиторът може да иска изпълнение веднага, поради което и според приложимият чл.114 от ЗЗД пет годишната давността е започнала да тече от този момент и е била изтекла към датата на подписване на споразумението. Поддържа се, че признанието на погасено по давност вземане и уговаряне

на нов срок за плащане, съставлява вреда за длъжника-ответник, като дори е довело до пълна загуба на активите на дружеството. Сочи се, че на основание посочените от ищеца три споразумения, с нотариална заверка от 19.02.2021г., същият се е снабдил със заповеди за незабавно изпълнение и изпълнителни листи, съответно за сумата от 433545 евро, за сумата от 467189 евро и за сумата 52266 евро. Твърди се, че на 26.05.2021г. ищецът е сключил договор за прехвърляме /цесия/ на посочените три вземания със свързано с него лице-“Скай Гарден“ ЕООД, с ЕИК 175091869, като цесионерът се е присъединил към изп.д. №676/2017г. по описа на ЧСИ с рег.№706. Твърди се, че въпросното дружество е насочило изпълнението към единственият актив на ответника, а именно процесния недвижими имот, който подробно е описан в исковата молба. Сочи се, че в хода на принудителното изпълнение имотът е бил възложен на “Скай Гарден“ ЕООД, срещу цедираните му вземания, като постановлението за възлагане, е влязло в законна сила. Твърди се, че по тази начин вредата за ответното дружество е окончателно настъпила, защото с процесното споразумение е извършено новирание на погасено по давност вземане, което е довело до загуба на актив заради, съответно че това съставлява вреда за представлявания от сключеното споразумение. Наред с горното се поддържа, че вземането, предмет на процесното споразумение не съществува, като признанието на несъществуващо задължение от представителя на ответното дружество в полза на трето лице, несъмнено нанася вреда на представлявания по смисъла на чл.40 от ЗЗД. В тази връзка се оспорват твърденията на ищеца за извършени плащания по банков път за сметка на ответника през 2007 и 2008г., които последния е използвал за своята инвестиционна дейност. Поддържа се, че през посочените години ищецът не е извършил плащания директно към ответника или за негова сметка, съответно че констатацията в споразумението за такива плащания, не отговаря на действителното фактическо и правно положение. Поддържа се, че извършването на правни действия от свое име, но за чужда сметка, предполага наличието на мандатни правоотношения, каквито между страните не съществуват. Оспорват се твърденията на ищеца за плащания в размер на 354189 евро по договор за посредничество с “Молекс“ ЕООД, в размер на 67500 евро по договор за наем на услуги между страните по делото и в размер на 45500 евро по договор с “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД. В условията на евентуалност се поддържа, че дори да се приеме, че третите лица са предоставили услуги по сключените с тях договори и ищецът е платил твърдените суми, то за ответника не е възникнало задължение да ги възстанови на ищеца, доколкото плащания са извършени въз основа на задължението на ищцовото дружество да финансира част от дейността на ответното дружество. Поддържа се, че е налице разминаване между уговорките за плащане на възнаграждението по договора с “Молекс“ ЕООД и твърденията на ищеца за момента, в който е платил, както и с доказателствата за плащането. Поддържа се още, че представеното от ищеца банково извлечение не доказва, че плащанията са извършени в изпълнение на договора за посредничество. Твърди се, че липсва основание ответника да възстановява тези суми, тъй като на практика ищеца е изпълнил задължението си да финансира 25 % от разходите за дейността на дружеството, в което е акционер. Сочи се, че с Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007г. е прието, че задължението на

ищеца да финансира дейността на дружеството, в което е акционер, ще се счита компенсирано с плащанията, които той прави към трети лица, т.е. тези плащания са изпълнение на задължение, което не предполага връщане на средствата. Оспорва се твърдението изложено в исковата молба, че основание за възникване на процесното задължение е точка 2.1.1 от Споразумението от 01.02.2007г., като се поддържа, че липсват доказателства за сключване на договори за заем между ищеца и ответника. Поддържа се, че въпросният договор е сключен от ищеца с друго лице, съответно че правата и задълженията възникват само за страните по договора, но не и за ответника, който е трето, неучастващо в това правоотношение лице. По отношение на сумата от 67500 евро, съставляваща задължение по Договор за наем на услуги от 15.05.2007г., се поддържа, че по този договор няма каквото и да било изпълнение на задълженията на ищеца към ответника. Освен това се поддържа, че е налице противоречие в твърденията на ищеца за дължимост на сумата. Относно сумата от 45500 евро, която е дължима въз основа на договор, сключен на между ответника и трето свързано с ищеца лице, се поддържа, че не е налице изпълнение по този договор, съответно че не се дължи възнаграждение. Оспорва се извършването на прихващане на вземането на “Астра Капитъл Корпорейшън България“ ЕООД за възнаграждение със вземания на ищеца, като се твърди, че такива насрещни изискуеми и ликвидни задължения не са съществували. Наред с това се сочи, че дори да е извършено твърдяното прихващане, не е ясно по силата, на кой юридически факт за ответника е възникнало парично задължение в претендираният размер. В заключение се поддържа, че процесните вземания въобще не са възниквали и като ги е признал, пълномощникът на ответника, който едновременно с това е и член на СД на акционерното дружество е нанесъл вреда на представляваното лице. На следващо място се поддържа, че е налице и субективният елемент от фактическия състав по чл.40 от ЗЗД-знание на представителя и третото лице за това, че посредством сключване на сделката, се уврежда представлявания. Соци се, че ищецът се представлява от Е.Й., в качеството ѝ на управител на “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, като тя е едновременно и едноличен собственик на капитала на това дружество. Това дружество е акционер в ответното дружество, като Е.Й., има качеството на изпълнителен директор в ответното дружество и знае, че процесното вземане не съществува, а дори такова да е възникнало през 2007г., то през 2021г. очевидно е погасено по давност. Ето защо признаването на погасено по давност вземане и новирането му е очевидна вреда за представлявания, още повече, че е станало при пълно незачитане на нормата на чл.240б от ТЗ. Оспорват се доводите на ищеца, че включването от ответникът на задълженията в годишните си финансови отчети е признание на дълга, като се поддържа, че нито един от годишните финансови отчети, не е съставен по предвидения в закона ред-не е бил избран независим одитор, отчетите не са приемани по съответния ред от СД, било от ОС, като по тези причини по всички заявления за обявяването им в търговския регистър, са постановени откази. В тази връзка се твърди, че представените от ищцовата страна отчети не съставляват годни доказателства за наличие на задължение, още повече че документалната необоснованост на дългосрочните задължения, е изтъкната в представените одиторски доклади. Оспорва се твърдението на ищеца, че процесното пълномощно е

предоставено на Е.Д.Й. с цел уреждане на отношенията, свързани с предоставената финансова помощ. Сочи се, че действително лицето е било упълномощено да договаря само със себе си, но това не му дава право да договаря със себе си във вреда на представлявания. Сочи се, че чл.40 от ЗЗД е приложим именно тогава, когато представителя действа в рамките на учредената му представителна власт. По изложените съображения, се моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

С подадената допълнителна искова молба, се оспорват твърденията и доводите, изложени в отговора на исковата молба. Развити са съображения за неоснователност на възраженията на ответника за относителната недействителност на процесното споразумение в хипотезата на чл.40 от ЗЗД. Оспорва се твърдението на ответника, че вземането предмет на иска е било погасено по давност към момента на подписване на споразумението. Сочи се, че с възражението за допуснати нарушения при съставяне на ГФО на ответното дружество, страната се позовава на собствени нарушения, доколкото задължението за изготвяне на годишни финансови отчети по съответния законов ред, е на самото дружество, а никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Сочи се, че финансовите отчети, са били заявени от ответника със заявление Г2 за обявяване в търговския регистър, като същите представляват частни документи, удостоверяващи неизгодни за страната факти. Ето за защо отчетите и приложенията към тях, следва да бъдат кредитирани като годни писмени доказателства, установяващи задължения на ответника към ищеца. На следващо място се сочи, че според приложената към ГФО за 2007г. справка за оповестяване на счетоводната политика на “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, към 31.12.2007г. ищцовото дружество е предоставило на ответното такова в заем сумата от 878034 евро. Твърди се, че в т.4.2 на справката е отразено, че дружеството има сключен генерален договор за заем с акционерите от 10.02.2007г. по повод покупката на имот в гр.Обзор, както с договора за заем е постигнато споразумение, че акционерите ще кредитират дружеството за сумите, дължими във връзка с покупката на имота, както и за оперативната дейност на дружеството съобразно процента на акционерно участие. Сочи се, че във финансовия отчет на ответника за 2008г., съгласно НСС1, в точка 2.5. “Дългосрочни задължения“ предоставените от ищеца суми възлизат на 953000 евро. С т.1 от Решение на общото събрание на акционерите на “Илот Блек Сий Хотелс“ АД от 04.12.2009г., са одобрени със задна дата всички задължения на дружеството спрямо трети страни, така както са записани във финансовите отчети и счетоводните записи за 2006г., 2007г. и 2008г. Твърди се, че според приложението към финансовия отчет за 2012г., съгласно НСС1 на “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, точка 2.5. “Дългосрочни задължения“ към 31.12.2012г., предоставените на ответното дружество от ищеца суми възлизат на 954000 евро. Сочи се, че в ГФО и приложения към тях за 2010г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г., в извлечение от информационна система “Бизнес статистика“ към НСИ, ведно с приложенията отразяващи задължения към 31.12.2016г., са включени задължения на ответното към ищцовото дружество, които задължения предмет на настоящото дело. С оглед изложеното се

поддържа, че през годините ответникът е потвърждавал и признавал задълженията си към ищеца. Освен това се поддържа, че възражението на ответника за изтекла погасителна давност относно, се опровергава от собствените му счетоводни записвания, тъй като съгласно чл.46, ал.1, т.1 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат е следвало да се увеличи със сумата на задълженията чиято давност е изтекла в годината на изтичане, считано от момента, в който задължението е станало изискуемо. Поддържа се, че ако ответното дружество е считало, че процесното задължение е погасено по давност, то е трябвало да го включи като приход в годишния финансов отчет. Твърди се, че тъй като такова осчетоводяване липсва, се налага извода, че за ответника задължението не е било погасено по давност, напротив в представените за обявяване в ТР финансови отчети задължението към ищеца винаги е било включвано към дългосрочните задължения. Твърди се още, че съдържанието на предоставеното в полза на Е.Д.Й. от Х.И.Е.П. пълномощно, със заверка от 27.01.2021г., следва извода, че изпълнителният директор на ответното дружество не е считал процесните задължения за погасени по давност. Оспорват се доводите на ответника за нанесена вреда на представлявания в резултат от подписването на споразумението от пълномощника, като се сочи, че изп.дело №20177060400676 по описа на ЧСИ с рег.№706 на КЧСИ е образувано по издаден в полза на Община Несебър изпълнителен лист за над 200хил. лева дължими за неизплатени местни данъци и такси за процесният недвижим имот. Сочи се, че въпросното изп.дело е образувано през 2017г., т.е. няколко години преди дружеството “Скай Гарден“ ЕООД, да се присъедини като взискател. Сочи се още, че публичната продан на недвижимият имот е започнала по искане на взискателя Община Несебър, като едва след обявяването на третата такава, “Скай Гарден“ ЕООД се присъединява като кредитор по изпълнителното дело и е участвало с наддавателно предложение. Като единствен участващ наддавач, дружеството е обявено от ЧСИ за купувач на имота, след което, е погасило задълженията на ответника към взискателя по изпълнителното дело-Община Несебър и към Частния съдебен изпълнител. Поддържа се, че изпълнително дело е било образувано и публичната продан на недвижимият имот е била обявена независимо от участието на “Скай Гарден“ ЕООД, като имот е щял да бъде продаден независимо от участието на дружеството като взискател с цедирано му вземане. Ето защо се поддържа, че твърдението от ответника за настъпила вреда в резултат от възлагането на имота на “Скай Гарден“ ЕООД, е неоснователно. На следващо място се оспорват доводите на ответника за недоказаност на съществуването на процесното вземане и за противоречие между представените писмени доказателства и твърденията изложение в исковата молба, като са развити подробни съображения, голяма част, от които преповтарят исковата молба. Оспорват се и възраженията на ответника, че описаните в исковата молба плащания не са извършени от ищеца и че ответникът не е получавал никакви услуги по договорите, които са били финансирани от ищцовото дружество, като се поддържа, че ангажираните писмени доказателства установяват обратното, като са изложени подробни доводи за доказателствената стойност на представените документи. На последно място се оспорва становището на ответника за наличие на субективният елемент от фактическия състав по

чл.40 от ЗЗД при подписване на процесното споразумение, а именно знанието на представителя и третото лице за това, че посредством сключване на сделката, се уврежда представлявания. Поддържа се, че в обема на дадената й представителна власт с процесното пълномощно, Е.Д.Й. е подписала три споразумения за сумите, с които ищцовото дружество е финансирало дейността на ответното дружество съгласно договореното между тях. Твърди се, че предвид факта на плащане на процесните суми, същите се явяват дължими от ответното дружество, независимо дали това задължение произтича от заемно правоотношение или от друго правно основание. Поддържа се още, че Е.Й. е извършвала всички действия добросъвестно и със съзнанието за всички гореизложени факти относно съществуването на вземанията на ищеца, като тя е била упълномощена за извършването на именно тези действия от изпълнителния директор и представляващ ответното дружество.

С постъпилият отговор на допълнителната искова молба, се оспорват изложените от ищеца нови доводи, като се поддържа, че същите са неоснователни. Поддържа се, че за да е налице финансов отчет, който евентуално да съставлява признание на вземането на ищеца, което да прекъсва давността, то следва този отчет да е съставен от конкретни органи по предвидените за това форма и ред в чл.245 до чл.251а от ТЗ и съобразно Закона за счетоводството, както и да бъде проверен от независим одитор, избран от общото събрание на акционерите. Твърди се, че в противен случай, изготвеното не е финансов отчет и именно поради това са постановени откази за обявяване в ТЗ. Поддържа се, че представените отчети не могат да се приемат за признание на процесното вземане, защото не е ясно дали изхождат от ответното дружество-дали неговия СД ги е съставил, каквото е изискването на закона. Поддържа се още, че в т.3.9 на справките за 2014г. и 2015г., и приложения към финансовите отчети, които са представени с допълнителната искова молба, е посочено, че ответникът има неприключен разчет със свързано лице-ищеца "Бългериън Пропърти Тръст" ЕООД в размер на 36000лв., а след 6-7 години тази сума набъбва значително. Сочи се, че в представения с допълнителната искова молба баланс за 2016г. не се съдържа каквото и да е признание на задължение на ответника към ищеца, като не е ясно и дали изхожда от органи, формиращи волята на ответното дружество. Ето защо се поддържа, че представените от ищеца отчети и баланси, не съставляват признание по смисъла на чл.116, б."а" от ЗЗД, защото автор на такова признание може да бъде само длъжникът. Оспорват се доводите на ищеца за приложимостта на чл.46, ал.1, т.1 от ЗКПО, съответно че ответното дружество не е считало вземането на ищеца за изсрочено по давност, като на първо място се поддържа, че не може да се оспорва нещо, което не съществува и което до 19.02.2021г. никога не е било претендирано. На следващо място се поддържа, че давността е факт от обективната действителност, който може да съществува или не, без значение от това какво е субективното мнение на правните субекти и дали те предприемат някакви последващи действия, както и че представеното по делото пълномощно не доказва конкретно претендираното вземане. Оспорват се съображенията на ищеца, че вреда за ответника по смисъла на чл.40 от ЗЗД не е настъпила, тъй като така или иначе проданта на имота, представляващ единствен актив на ответника, е щяла да настъпи, без тя да е предизвикана от ищеца. Сочи се, че първоначалният вискател Община Несебър е получила удовлетворение

по изпълнителното дело, след извършено разпределение от ЧСИ с протокол от 17.06.2021г. Твърди се, че ао цесионера "Скай Гарден" ЕООД не се бе присъединил към изпълнителното дело въз основа на процесното споразумение в нарушение на чл.40 от ЗЗД, то изпълнителното дело би приключило. Твърди се, че други вискатели освен "Скай Гарден" ЕООД към момента на проданта няма. Поддържа се още, че дори имотът да се бе продал за удовлетворяване на вземането на Община Несебър, то длъжника би получил разликата между 139438.27лв.-вземането на общината и достигнатата при проданта сума от 1662000лв., ако наддавач бе всяко друго трето лице, а не "Скай Гарден" ЕООД. В случая обаче ответника не получава нищо, защото имотът е възложен на "Скай Гарден" ЕООД срещу негово "вземане", което не съществува. Ето защо се поддържа, че налице пряка причинна връзка между процесното споразумение и настъпилата вреда за дружеството, което попада в хипотезата на чл.40 от ЗЗД. Поддържат се изложените в отговора на ИМ оспорвания, че евентуално извършените от ищеца плащания по договори в полза на трети лица не доказват, че по тези договори е престарано в договорения обем и качество от страна на ищеца и от страна на третите лица и че тези плащания, са извършени именно по твърдените договори, а не по други правоотношения. Оспорва се доказателствената стойност на ново ангажираните от ищеца доказателства и частност, че не се доказва сключването на 10.02.2007г. на твърдяното от ищеца генерално споразумение между ответното дружество и акционерите му, по силата което последните е следва да кредитират дейността на дружеството. Освен това т.нар. генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007г. не съдържа задължение на ответника да връща каквото и да било на ищеца.

2. По т.ІІІ от допълнителната искова молба - ищецът държи да доказва съществуването на правоотношения с трети лица, които обаче не са предмет на иска му, както вече заявихме в първоначалния отговор. Тяхното съществуване или несъществуване, тяхното съдържание, изпълнението или неизпълнението на договорните задължения по тях /например тези с „Форекс" ЕООД или с продавачите на имота/ по никакъв начин не може да се отрази на съществуването и изпълнението на договорните правоотношения, за които са направени твърдения в обстоятелствената част на исковата молба и въз основа на които ищецът извежда своята претенция. Ето защо никакви доказателства не следва да бъдат събирани относно факти и обстоятелства, които са извън спорния предмет по делото.

Предявените претенции намират правното си основание в чл.422 от ГПК вр. с чл.79, ал.1 и чл.365 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

С оглед становищата на страните, съдът намира, че не са налице права и факти, които се признават, нито обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.

Съгласно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест, всяка от страните, следва да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си и относно изгодните за нея факти. С оглед конкретния предмет на спора ищецът, следва да установи наличието на твърдените облигационни правоотношения между страните, които в своята

съвкупност поражда задължение за ответника да плати процесните суми. В това число и изправността си като изпълнител по договора за наем на услуги, сключен от ответника и тази на изпълнителите по договорите сключени с трети лица, включително качествено и срочно изпълнение, и стойността на свършеното. В тежест на ответника е да докаже фактите и обстоятелствата изключващи задължението, в това число възраженията си за недействителност на процесното споразумение и за погасяване на вземането по давност, или да установи, че е заплатил търсеното.

Във връзка с разпределянето на доказателствената тежест, съдът намира, че страните сочат доказателства в подкрепа на твърденията си.

ДОПУСКА до събиране в о.с.з. представените от страните, писмени доказателства.

ДОПУСКА Съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на задачата формулирана от ищеца в исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждението на в.л. и разноските, свързани с изготвяне на експертизата, **в размер на 600лв.**, вносими ищеца, в едноседмичен срок от съобщаване на определението, като в същия срок, следва да се представят доказателства за внасянето му.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Р.С., който да се призове след представяне на доказателствата за внасяне на депозита.

УКАЗВА на вещото лице, че заключението, следва да бъде депозирано по делото най-малко една седмица преди съдебното заседание, с копия за всяка страна.

ДАВА възможност на ответника, в двуседмичен срок от съобщаването, с писмена молба, с препис за ищеца, да формулира въпроси към експертизата.

ОСТАВЯ без уважение искането на ищеца за събиране на гласни доказателства за условията по финансирането на ответното дружество и за изискване на документи от Информационна система "Бизнес статистика" към Националния статистически институт.

НАСРОЧВА производството по т.д.№59/2022г. на ОС Варна за разглеждане в открито съдебно заседание **на 20.10.2022г. от 14.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

НАСОЧВА страните към процедура по медиация, която могат да заявят и осъществят **безплатно** в Център за медиация към Окръжен съд Варна, находящ се в сградата на Съдебно-изпълнителната служба при РС Варна, на адрес: гр.Варна, ул."А.Кънчев" №12, със служител за контакт Нора Великова - ет. 4, стая 419 в сграда на ОС Варна, на тел.052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

Указва на страните, че решаването на спора, чрез медиация ще съкрати продължителността на производството, като разреши спора по взаимноизгоден и приемлив начин, и ще намали разноските им.

Приканва страните към спогодба, като им разяснява, че приключването на спора по този ред, ще съкрати продължителността на делото и ще доведе до окончателно уреждане на взаимоотношенията им, като същевременно ще намали размера на разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____